

תִּיגְרָה

מאת (רועי) מליח רשף.

כל הזכויות שמורות ©

דמויות [לפי סדר ההופעה]

תיגרה - רופא

פּרָכּוֹשֶׁתָא – בתו הסוררת

גַּעֲשֵׁנִיאַל – טבח

זְרוּבְבִיתָא – זקנה

חַתְנִיאַל – בנה השוטה ודיבוק נסיך השדים.

עַנְנִיאַל – מלאך שרת

מערכה ראשונה

תמונה 1

[תיגרה יושב על כיסא והוא תשוש. מביט בתמונת בתו].
תיגרה: אני מאוד עייף ואת בתי מאוד שונא!

[פאזזה] מאוד שונא ומאוד עייף.

לו רק אמך הייתה כאן

להשליט בדך טיפה דרך ארץ.

ילדה אותך והתפגרה.

אפילו צ'אנס לא נתנה.

אמרה מזל טוב ונרדמה.

ותקעה אותך – איתי.

לו היית אישה הראויה לשמה,

אישה צנועה ואשת-חסד.

לא בת לילית מופקרת ורשעית,

צוחקת ופרועה

מתחצפת, מקללת,

עושה כרצונה.

ובעיקר ללעג וקלס

שמה אותי ואת שם משפחתי.

אוי בתי...!

"בתי" מילה כל כך מיותרת בפי.

[פאזזה] עלי למצוא לה חתן,

רק כך אפטר מן הקללה!

קדימה למצוא חתן.

על הרגליים אחת שתיים!

[קס ממקומו. נעצר וחוזר לשבת].

אך איפה אמצא לסוררת חתן?

אף שפוי לא יסכים!

[פונה לאלוהים]

אלוהים עשה עמי חסד,

שלח לי אדם שיש בו הכוח לעזור.

ואקריב בשבילך שה לבן, תמים,

שלא ראה אור מימיו, היישר מבטנה של אמו!

תמונה 2

[נכנס געשניאל. ודם זורם לו מנחיריו. כל בגדיו מגואלים בדם והוא הולך עם קערה קטנה מתחת

לאפו]

געשניאל: אדון דוקטור ! אדון דוקטור,

עזור לי, עזור לי!

תיגרה: מה קרה?

געשניאל: יורד לי הדם מהנחיריים

ולא מפסיק כבר יומיים.

אני טבח, לא עשיר, לא עני. רק טבח.

אני מודה, ומתודה

בזמן שבישלת חזיר בר לא כשר,

חיטטתי באף.

לפתע נשמע רעם גדול בשמיים

והדם החל לזרום כנהר גועש.

ועכשיו איני יכול לבשל שום תבשיל,

הכול מטפטף ודולף כמו ברז שבור.

ואני נשבע לך שאעשה בשבילך הכול –

רק תפסיק את הדם!

תיגרה: נשבע, אתה אומר, שתעשה הכול?

געשניאל: הכול, הכול! רק תיתן לאף שלי מנוחה!

אני מתחנן או שאאבד את הפרנסה.

תיגרה: מצוין! סידור טוב מזה לא ימצא.

שב בבקשה.

[געשניאל מתיישב על כיסא]

געשניאל: לעצום עיניים?

תיגרה: רצוי!

[תיגרה שולף דלי מלא במים.]

תיגרה: מה שמך?

געשניאל: געשניאל בן אדרתיאל

תיגרה: [מלחש] אָנִי פִּי שִׁילָא בֵּר סוּמְקִי!

טעם דְּלִי מִי כֶּסֶף, טעם דְּלִי מִי פֶּגֶם!

[תיגרה שופך את מלוא המים על געשניאל]

כשם שפסקו מים אלה
כך יפסק דמו של געשניאל בן אדרתיאל!
סיימנו!

[געשניאל פותח את עיניו]

אם לא יעזור,
תיקח טחול של עז שלא ילדה ושים בתנור.
אחרי כשעה קח אותו בידיך ותאמר:
"כשם שייבש טחול זה כך ייבש אפו של. . ."
וצרף את שמך.

געשניאל: תודה מקרב לב, אדון דוקטור. כבר
מרגיש אני חצי חדש.

תיגרה: עכשיו בדבר התשלום.

געשניאל: בשמחה, נקוב כל מחיר ואשלם
ואוסיף על הדרך נתח בקר משובח.

תיגרה: אני רוצה שתתחתן עם בתי.

[שתיקה.]

געשניאל: חתונה, אדון דוקטור?

תיגרה: כן.

געשניאל: אני?

תיגרה: מצאת חן בעיני.

געשניאל: אני?

תיגרה: כן, אתה.

געשניאל: רגע אחד, אדון דוקטור,

חתונה זה דבר גדול,

נתקעים איתו לכל החיים.

אפילו מחלות עוברות.

ואני צעיר, דוקטור,

אני עוד לא מוכן להתחתן.

תסתכל עלי אדון דוקטור.

מה אני?

טבח עלוב. שוחט תרנגולות יום וליל.

בתך צריכה איש אמיתי חזק וקשוח,

יפה ובעל נוכחות.

[פאזזה]

הנה, יש מוצא,
 אשלם לך במיטב כספי.
 ואוסיף על בשר הבקר
 גם צלעות טלה משובחות.
 אז מה אתה אומר?

תיגרה : חתונה.

געשניאל : אבל—

תיגרה : אחרי הכול נשבעת שתעשה למעני הכול.

געשניאל : למענד, לא למען בתך.

תיגרה : אתם תתחתנו מחרתיים וזה סופי!

אתה הרי לא תפר את שבועתך?

געשניאל : נשבעתי, כן, עמד הצדק.

ואנוכי איש של כבוד

ומילותיי חקוקות בסלע.

לפי דבריך כך יהיה :

קח!

[מושיט את ידיו לתיגרה]

אלו שתי ידי,

כבול אותם ועשה בי כרצונך.

שבועתי היא הקולר לצווארי.

קח!

נותן אני לך את חיי ואת לבי.

אשא לאישה

את כרכושתא בתך!

תיגרה : עמוד כאן ואל תזוז.

געשניאל : [פונה לשמיים] אלוהים שבשמיים, בורא עולם.

אני מקריב לך את נשמת,

כי מהיום נידון אני

לימי סבל ארוכים ונוראים

שאפילו איוב המסכן לא חווה,

עד כדי כך נוראה הכלבה!

אנא אם יש בך חסד לאדם עלוב,

הצל אותי מעונש זה,

ואני נשבע - אעשה למענך הכול.
 תיגרה : אה, הנה בתי מתקרבת
 אספר לה את הבשורה,
 אהיה נחמד, אוהב ומסביר פנים
 כי אני הורה והרי אין לי ברירה,
 אלא להחליף את השנאה באהבה מדומה.

תמונה 3

[נכנסת כרכשתא]

כרכשתא : לזוז! לזוז! יש לי דברים לעשות!
 תיגרה : כרכשתא, בתי!
 כרכשתא : פגר סוס, אל תיגע! אל תתקרב! אל תנשום!
 תיגרה : למה? למה לדבר בלשון רעה?
 כרכשתא : ככה אני רוצה.
 תיגרה : הרי יש את הדברה "כבד את אביך ואת אמך"
 והרי אמך מתה עלינו לפני שנה
 אז מדוע לא תכבדי אותי כפליים?
 כרכשתא : אני מוכנה לירוק עליך פעמיים! עכשיו זוז או תזוז!
 תיגרה : מה דעתך על חתונה?
 כרכשתא : של מי?
 תיגרה : שלך יקירתי, שלך!
 כרכשתא : עם מי?
 תיגרה : חתן יקירתי, חתן!
 [שתיקה]
 כרכשתא : איפה הוא?
 תגרה : מי?
 כרכשתא : החתן.
 תיגרה : החתן כאן!
 [שתיקה. געשניאל מביט בתיגרה שמהנהן. געשניאל מדדה על ארבע לעבר כרכשתא]
 געשניאל : [על ארבע] כרכשתא הנכבדה... התינשאי לי?
 כרכשתא : מי זה?
 געשניאל : געשניאל שמי. אני טבח.
 כרכשתא : טבח?!

[בועטת בגעשניאל]

טבח עלוב!?

[בועטת בגעשניאל שוב]

איך אתה מעז לגעת בי, תולעת.

העור שלי נועד למגע של משי לא של קצב!

געשניאל: טבח.

כרכושטא: [בועטת בו שוב] תתרחק ממני.

ושלא תעיז אפילו לנשום לעברי

מציע לי אתה נישואין?

אני רוצה גבר שראה עולם,

שעבר תלאות,

שנלחם בשדה הקרב,

גבר בשל!

אני כרכושטא

כרכושטא מיוחדת.

כרכושטא היא כתר עם יהלומים!

תגרה: רק רגע, בתי.

אני קורא אותך לסדר.

הוא טבח.

וזה מקצוע מכובד

אמנות ממש.

כרכושטא: אבא, אני מכירה טבחים

יש להם תסביך עם נקניקים.

סלק אותו מיד.

תגרה: כרכושטא! מספיק!

כאביך את לא מותירה לי ברירה.

הטבח יהיה בעלך.

זוהי מילתי האחרונה!

כרכושטא: אם כך, אני מבינה.

אבא, עד כמה אתה אוהב אותי?

תגרה: כל כך עד שאני מוכן להרוג את עצמי.

אז מדוע להיפטר ממני אתה רוצה?

תגרה: להיפטר? לא, לא. מה פתאום.

אז מדוע אתה שונא אותי?

מתעב אותי, בז לי,
 מסלק אותי מעליך ומביתך?
 הלו אתה אב, אין זה מעניינך
 לראות את בתך מאושרת ושמחה?
 תיגרה: כמובן בתי זה כל רצוני.

רק דאגה אחת בליבי, בתי,
 לראות אותך שמחה ומאושרת בחלקך.
 כרכשותא: אם כך תן לי לבחור את אהבתי.
 תן לי לגלות ולראות.
 אם אוהב אתה אותי
 ורוצה אותי מאושרת ושמחה.
 תן לי את זכות הבחירה.
 ואם תכריח אותי בחתונה
 אדע לעד ששנאה בלבך.

[שתיקה.]

תגרה: אני איש מדע, והעולם הנאור
 ומאמין באהבה.
 לך זכות הבחירה בתי.
 טבח אתה משוחרר.
 כרכשותא: תודה לך אבי.

[יוצאת]

געשניאל: ניצלתי! ניצלתי!
 אני חי, שלם ובריא.

[לשמיים]

הו, אל מלא רחמים,
 אבינו שבשמיים
 הצלת אותי מאסון נורא!
 ואני איש של כבוד
 ומילותיי חקוקות בסלע.
 לפי דבריך כך יהיה.
 אשים עלי טלית ותפילין
 ואשרת אותך עד מאה ועשרים.

[יוצא בדילוגים]

תמונה 4

[תיגרה לבדו]

תיגרה : אולי זאת הסיבה שהיא נולדה,
 כדי להחזיר אנשים בתשובה.
 איי, עסק ביש. כרכושתא מאוכזבת
 זה כרכושתא שלא עוזבת.
 רוצה היא למצוא אהבה בעצמה.
 מאיפה אמצא את החתן
 שיסכים לחזור אחריה.
 רק טיפש גמור יהיה מוכן.

[מתפלל]

אבינו שבשמיים, מתקן אני את תפילתי
 ומבטיח לך במקום שה עיוור,
 פרה שמנה מלאת חלב בהריון עם עגל זך.
 עד כדי כך אני נואש.

תמונה 5

(זרובביתא נכנסת)

זרובביתא : רופא, רופא! אני צריכה רופא!
 תיגרה : ביקשתי חתן, לא פצינטיית?
 זרובביתא : עזור לי דוקטור, עזור לי.
 תיגרה : גברתי היקרה,
 אני ממהר! תמצאי רופא אחר.
 זרובביתא : אין רופא אחר יש רק אותך,
 היחיד בכל הסביבה.
 שמי זרובביתא, תופרת במקצועי...
 תיגרה : מכיר, מכיר. לעניין בבקשה!
 בני המסכן נכנס בו שד.
 תיגרה : לא רק בבנד גברתי,
 בכל בני האדם,

זרובביתא : ילדי הוא כה תמים ,
 עוד לא מלאו לו עשרים.
 תגרה : תפסת אותי בזמן לא טוב.
 אני בחיפוש אחר חתן לבתי.
 זרובביתא : אם כך תוכל להרוויח שני זבובים במכה אחת.
 תרפא את בני והוא יישא את בתך לאישה.
 תיגרה : עם כל הכבוד ויש כבוד,
 העניין לא כזה פשוט.
 זרובביתא : מה לא פשוט? חתן כלה, רב וגפילטע פיש!
 תיגרה : אני צריך גבר.
 זרובביתא : הוא גבר. יש לו פין.
 תיגרה : גבירתי אני מכיר את בנך.
 יצא לו שם של אידיוט מושלם.
 זרובביתא : הבן שלי הוא נסיך.
 תיגרה : בשביל אם, כל בן הוא נסיך.
 זרובביתא : דוקטור, אני מתחננת.
 תיגרה : לא יכול.
 זרובביתא : אבל זאת היא חובתך.
 בשביל זה למדת רפואה.
 תיגרה : אני אומר לך, אישה, לא יכול.
 כרכושתא : אני כורעת ברך לפניך. בבקשה ממך.
 תציל את בני!
 תיגרה : אנא, ממך קומי על רגליך.
 זרובביתא : תאר לך אותי עומדת
 מול בני שהוא אינו בני.
 אלא אדם אחר שמקלל ובוועט.
 ויורק בפני אמו.
 מפלצת נכנסה בו. השטן.
 ואני אבודה ולא נשאר לי למי לפנות.
 אם לא תציל אותו לא יישאר לי למה לחיות.
 אקח את חיי ברגע זה.
 עם סכין גדולה שהבאתי מביתי.
 הוא הסיבה שאני חיה.
 הוא כל עולמי.

[מצמידה את הסכין לצווארה]

תיגרה : אלוהים אדירים, אישה.

אל תפעלי בפזיזות .

זרובביתא : [פונה לשמיים] ריבון עולמים,

החיים שלי קשים מנשוא.

מעולם לא חייכתי או צחקתי

ומעולם לא הייתי מאושרת.

אבל בני החייכן, יצא מטומטם,

ולכן מאושר וטוב לו בחיים.

אבל עכשיו סובל הוא.

אנא עזור לו,

אינני מבקשת שיהיה חכם

ולא בעל קריירה

אלא שיחזור להיות מה שהיה –

אידיוט, מאושר והבן של אימא.

[מרימה את הסכין גבוה ומכוונת אותו לחזה]

אני מקריבה את חיי

למען שתציל אותנו, אלוהים,

אנא ממך ...

תמונה 6

[נכנס חתניאל מדבר ברוך]

חתניאל : אימא! אימא!

הנה את.

זרובביתא : תתרחק, תתרחק ממני!

חתניאל : הו, שלום לך אדון דוקטור.

איזה יום נפלא,

החרציות באמצע הפריחה.

זרובביתא : הצילו! הצל אותו אדון דוקטור!

תיגרה : אני לא רואה איפה הבעיה.

זרובביתא : אל תתקרב אלי!

חתניאל : אוי אימא יקרה, כזאת שובבה,

היא אוהבת לשחק אתי משחקים.

יצאת מהבית ולא שמת לב

שלקחת לי את הסכין.
 איך אוכל ארוחת ערב
 שאין לי איך לחתוך את הבשר?
 [לפתע חתניאל תופש בשערה ומשתנה קולו]
 הא? תעני לי, זקנה טיפשה?
 מי את חושבת שאת מטומטמת?
 זרובביתא: אהה! דיבוק, דיבוק!
 תיגרה: אלוהים ישמור,
 תעזוב אותה בזה הרגע!
 חתניאל: מי אתה?
 תיגרה: אני הרופא הנודע, תיגרה.
 חתניאל: רופא?! תתרחק ואל תתקרב!
 תיגרה: עזוב את האישה.
 חתניאל: מדוע אתה מתעסק בעניינים לא שלך?
 תיגרה: היא פנתה אלי לעזרה.
 חתניאל: תתנדף לפני שאדחוף לך את הסכין לאוזניים.
 זרובביתא: דיבוק! דיבוק!
 חתניאל: תסתמי את הפה, כלבת אשפתות
 או שאחתוך לך את הלשון!
 זרובביתא: אנא ממך עזור לי!
 חתניאל: על מה אתה מסתכל, אדון דוקטור?
 תיגרה: על שום דבר. על ציפור שזה עתה חלפה...
 חתניאל: אתה צפר?
 תיגרה: לא.
 חתניאל: אז מה לך ולציפורים?!!
 תיגרה: היא עפה, קלטתי אותה, הסתכלתי. במקרה בכיוון שלך.
 חתניאל: אתה משקר לי?
 תיגרה: לא, לא.
 חתניאל: אתה רוצה להסתבך איתי?
 תיגרה: לא, לא.
 מעוניין אני לחיות עד מאה ועשרים.
 חתניאל: בתך?
 תיגרה: כרכושתא.
 זרובביתא: אלוהים שבשמיים עזור לי,

קח את חיי שלא אדע בושה!

חתניאל: סתמי!

[בועט באמו. והיא נופלת מעולפת.]

חתניאל: [משתנה קולו] אימא? אימא?

למה זה את שוכבת על הרצפה הקרה?

קומי, קומי.

היא תמיד עושה את זה, רוצה לבחון אותי

רוצה שאהפוך לגבר.

אימא אני יודע שאת לא מתה.

אני רואה שאת נושמת.

תמונה 7

[כרכושתא נכנסת]

כרכושתא: מה זה כל הרעש הזה?

אני מנסה להתבטל ושומעת צעקות.

מי הנבלות?

תיגרה: כרכושתא חזרי פנימה.

חתניאל: [בקול רך] הו, כרכושתא... כרכושתא...

שם כצליל פעמונים.

כרכושתא: מי זה הליצן הזה?

חתניאל: הו, האהבה, הו, פעימות הלב!

ליופי כזה אין לי כלים!

הו, כלילת השלמות, עלמת החן

הרשי לי לנשק את ידך!

כרכושתא: תתרחק ממני בן של עלוקה.

[לפתע חתניאל מחטיף לה סטירה]

כרכושתא: אח!

חתניאל: עוד לא נולדה האישה שאמרה לי מה לעשות!

כרכושתא: ועוד לא נולד הגבר שהחטיף לכרכושתא סטירה!

[נותנת לו בעיטה בביצים.]

חתניאל: איי! בת של זונה.

כרכושתא: כלב מושתן.

חתניאל: אני אהרוג אותך.

כרכושתא: הא!

[נותנת לו עוד בעיטה]

- חתניאל: תבעטי בי כמה שתרצי, מילתי תהיה האחרונה.
 כרכושתא: לא כל עוד אני חיה ונושמת.
 חתניאל: אם כך יהיה עלי לחנוק אותך.
 כרכושתא: רק תנסה, שרץ אדמות.
 חתניאל: את תנשקי את העפר שלרגלי.
 כרכושתא: גם בחלומותיך אני מסרבת להופיע.
 חתניאל: שום אישה עוד לא דיברה כך בפני!
 כרכושתא: תמיד יש פעם ראשונה.
 חתניאל: אני לא אתן לזה להיות.
 כרכושתא: אם יש בדך אומץ תקוף אותי, קוף.
 חתניאל: אני אענה אותך בעקרבים.
 כרכושתא: על הרצפה, אני מקווה.
 חתניאל: על סד עינויים, קשורה בחבל.
 כרכושתא: אם תצליח לתפוס אותי.
 חתניאל: בעיניים עצומות.
 כרכושתא: אני אקרע אותך בציפורניי.
 חתניאל: אשחית לך את הפנים,
 חתניאל: אני אעקור לך את העיניים.
 כרכושתא: עם נר בוער?
 חתניאל: באגודליי.
 כרכושתא: מה עוד? ספר לי עוד.
 חתניאל: אני אשים עכברוש על בטנדך
 ואתן לו לחפור עד שיעשה בדך חור.
 כרכושתא: אני אכניס נחש למיטתך שיכיש אותך.
 חתניאל: לא לפני שאכניס נחש לתוכך.
 כרכושתא: תכניס, נראה אותך, תכניס!
 חתניאל: אני אכניס!
 כרכושתא: תכניס!
 חתניאל: אני אכניס!
 כרכושתא: תכניס!
 חתניאל: [מלחש] קִנְטִי קִנְטִי קִלּוּרוֹס
 בְּזִי בְּזִי בְּזִי בְּזִי.
 בשם מלאכי חבלה בורה, נוסנסה, וחרא-שפורה,

הכניסו את נחש האימה והשחור,
 החוטא שבחוטאים, אל תוך גוף הכלבה!
 [כרכושתא מתעוותת נראה כי נוצר משהו בבטנה.]
 אכול את רחמה מבפנים,
 קרע לה את בשר הבתולים.
 זחל אל תוך המעי,
 עלה אל הלב ומצוץ את דמה.
 בשם מלאכי החבלה של הרקיע השביעי,
 נקום את נקמתו של האדם הראשון,
 בן האלוהים, כפר על חטאיך שבגן עדן,
 אכול את התפוח האסור שבתוך גופה,
 והורד את האישה אל ברכיה
 עד שתתחנן לרחמים.
 כרכושתא: הו, אלוהים, אלוהים!
 אני נקרעת מבפנים.
 הוא ענק, גדול, אדיר!
 כל הגוף שלי
 אני מרגישה זרמים,
 אני מרגישה דברים שלא...
 שלא הרגשתי מעולם.
 [יורדת לברכיה]
 כן, עוד, עוד! הא! הא! הו, הא!
 האאא!!!
 [מתעלפת.]

תמונה 8

תיגרה: אלוהים אדירים, הבת שלי.
 הרגת את הבת שלי.
 איזה שקט פתאום נהיה.. אני... אני...
 [חתניאל בוכה]
 אח! נעלם!
 חתניאל: למה הכול כל כך קשה!
 למה שום דבר טוב לא קורה לי.

מדוע כולם נגדי! תתרחק ממני.
 תיגרה : לא התכוונתי להתקרב.
 חתניאל : אם תתקרב, אני לא אשלוט במעשי.
 [ברוך] אוי, אימא... [בוכה] למה אני בוכה?
 [משתנה קולו] אני לא בוכה!
 [ברוך] אימא, כרכושתא, אבוי...
 [חתניאל קם על רגליו הוא מתפרע ומנהל דיאלוג עם עצמו . קולו משתנה לפרקים]
 חתניאל : מספיק! צא החוצה! לא רוצה!
 אין כאן מקום לשנינו!
 אתה בכלל יודע מי אני!
 אם לא תיתן מקום...
 עוד לא ראיתי עולם.
 אתה- אני- אה-
 זה הגוף שלי!
 לא שלי!
 שלי!
 שלי!
 [יוצא.]

תמונה 9

[כרכושתא מתעוררת]
 כרכושתא : נולדתי מחדש,
 אני ניצן של פרח.
 קטפו אותי ושמו אותי באגרטל.
 הו, האהבה, האהבה הפועמת בלבי
 מזרימה דם חדש בעורקיי.
 האולקוס עבר, הגושים נעלמו.
 גוף בריא בנפש בריאה!
 אני מאוהבת, אבא,
 מאוהבת עד השמיים!
 אני רוצה אותו, אבא.
 אני רוצה אותו מאוד,
 מאוד רוצה הכי רוצה!

היה בינינו אש, אבא.

זה... זה הגבר שלי.

זה הנסיך שלי,

שייקח אותי מכאן

לעולם של חלומות.

איפה הוא, אבא, איפה?

תיגרה: הלך.

כרכושטא: [שבורה] עזב אותי...

תיגרה: לא, לא. הוא הלך... להתארגן.

כרכושטא: להתארגן?

תיגרה: לחתונה.

כרכושטא: הוא מתחתן?

תיגרה: כן.

כרכושטא: תמיד הגברים השווים תפוסים. מי הכלה?

תיגרה: כרכושטא.

כרכושטא: אני מכירה אותה? [פאזזה. מתעשתת] כרכושטא!!

הרי זאת אני! אני כרכושטא אחת ויחידה.

[נמסה] הוא מתחתן איתי?

תיגרה: כן!

כרכושטא: לא!

תיגרה: מה קרה?

כרכושטא: שמלת כלה לבנה וצחורה

חייבת לקנות בשוק לפני שסוגרים!

[יוצאת]

תיגרה: עכשיו תושייתי למלאכה.

יש כאן אופציה לחתונה.

מצב ביש אבל דלת פתוחה.

בתי כבר הלכה לרכוש שמלת כלה.

השלב השני הוא לארגן חתונה.

[תיגרה מוציא מכיסו תבלין, משפשף את ידיו ואוחז באפה של זרובביתא. זרובביתא מתעוררת

באחת]

זרובביתא: דוקטור עזור לי,

בני המסכן נכנס בו שד—

תיגרה: גברת, הכול בסדר, התעלפת.

אבל בשורות טובות.
 אנחנו הולכים לחתונה.
 זרובביתא : של מי?
 תיגרה : של בנד ובתי.
 זרובביתא : ריפאת אותו דוקטור?
 תיגרה : כן.
 זרובביתא : הו, איך אני יכולה להודות לך?
 הגד לי בבקשה.
 תיגרה : עליך לארגן חתונה,
 סידור פרחים, חופה, רב, כל החבילה.
 ובדחיפות לפני שהשניים יתחרטו.
 זרובביתא : אלו חדשות נפלאות... נפלאות!
 [פניה מתחילות להתעוות]
 אבוי קורה לי משהו נורא...
 מן הרגשה מוזרה מדגדגת אותי.
 הפנים שלי משתנות.
 [חיוך נפרש על פניה]
 תראה. אני... אני... מחייכת!...
 לא חייכתי שלושים שנה
 חיוך עולה על שפתי.
 עולם חדש של אושר ועונג נפתח בפני.
 תודה לך דוקטור. תודה.
 [מנשקת את רגליו]
 תיגרה : בבקשה ממך, קומי!
 זרובביתא : כרצונך. אתה עכשיו חלק מהמשפחה.
 אתה יכול לקרוא לי זרובה!
 [מושיטה את ידה]
 תיגרה : כן?
 זרובביתא : הנדוניה.
 תיגרה : מה?
 זרובביתא : הנדוניה!
 תיגרה : אני הצלתי את הבן שלך, גבירתי.
 זרובביתא : עדיין עסקה היא עסקה...
 הבת שלך ידועה כמפלצת לא קטנה.

הוא עושה לך טובה שהוא רוצה אותה.
 תיגרה : אני עושה לך טובה שאני לא מבקש ממך תשלום.
 זרובביתא : אתה רופא, זאת חובתך!
 ולנו יש חתונה על הראש, אבא'לה. הנדוניה!

[תיגרה שולף מטבעות ונותן לה.]

זרובביתא : להתראות ותודה.
 אני הולכת לקנות לי מעיל פרווה. טה-טה.

[יוצאת]

תיגרה : כלבה בת כלבה. עושקת בעל.
 נראתה כל כך חסרת אונים בהתחלה
 איזו אישה ארורה...
 ועכשיו לשלב האחרון בתוכנית.

[פונה לשמיים]

אלוהים, אנא ממך, עוד קצת עזרה
 ואני מבטיח שבנוסף לכל הבטחותיי הקודמות
 אבנה למענך מזבח שיש לבן
 עטור בזהב ונחושת.

תמונה 10

[חתניאל נכנס.]

תיגרה : שליחה?
 חתניאל : תתרחק ממני!
 תיגרה : אין סיבה לאלימות!
 חתניאל : אתה רוצה להוציא אותי
 מגופו של הנער!
 תיגרה : אני?
 חתניאל : כן. אתה.
 תיגרה : להיפך, אני דווקא מעוניין שתישאר.
 חתניאל : אתה משקר!
 תיגרה : אני מוכן להישבע שאיני משקר.
 זאת האמת לאמיתה.
 אני מעוניין שתישאר בגופו של הנער.
 תיגרה : אני יכול להתקרב?

- חתניאל: לא!
 תיגרה: בוא דבר איתי, ידידי הצעיר.
 אתה לא נראה בקו הבריאות.
 תן לי לעזור לך. מה שמך?
 חתניאל: שמי המלא או הקצר?
 תיגרה: המלא.
 חתניאל: בּוּמְדֵי דְמִנְא אָנוּךְ
 אֶלְפֵי אָמוּךְ פֶּטְרוּפֵי
 גְמַתֵי נְרִנְתַק פְּרוּכָה
 אֶקִילָאָה תְרִקוּיָה
 בְרוּק סְחָרוּרָא
 אֶתְנָנִי גִילָאן תְּכַת
 אֶשְׁמִי גִירְשׁוּם
 פִּילְדָה דִּיגֵל.
 תיגרה: והקצר?
 חתניאל: בּוּמְדֵי.
 תיגרה: אתה שד, אחד מבניו של שליט האופל.
 חתניאל: כן.
 תיגרה: אתה נראה אומלל
 אולי יש דרך בה אוכל לעזור לך?
 חתניאל: המצב מסובך דוקטור,
 ואני בספק אם תוכל לעזור לי.
 תיגרה: נסה אותי.
 חתניאל: אלה עניינים של הלב ולא של הגוף.
 תיגרה: גם לחולי של עצבות, דיכאון,
 ורוח מרה יש תרופה.
 חתניאל: מהי?
 תיגרה: את העצבות מעלימים ביין,
 הדיכאון בבשר אדום.
 חתניאל: והרוח המרה?
 תיגרה: בשיתוף פעולה.
 כלומר לשבת ולפרוק
 את המשא שעל לבך.
 על מנת שיוקל מעט הנטל.

ובאמצעות הקשבה, סימפטיה
 וכתף להישען עליה,
 גם הרוח המרה תעבור.
 חתניאל: קשה לי. לא חשבתי שיהיה כזה קשה.
 אתה מבין, ברחתי מהבית.
 פשוט, מאוד משעמם שם למטה.
 עינויים פה, עינויים שם.
 אי אפשר לעצום עין או לתפוס תנומה.
 לא עם כל הצרחות, התחנונים והבכי.
 וכבר לא נשאר מקום.
 הצפיפות אוכלוסין הורגת אותי.
 הגיהינום הרבה יותר קטן
 ממה שאנשים חושבים.
 אם היה מקום זה לא היה גיהינום.
 והבירוקרטיה. והניירת.
 עובדים מסביב לשעון.
 אין הפסקות, השירותים ממוקמים בקצה.
 כל הזמן בשיפוצים.
 וחם שאפשר למות, אבל גם זה לא קורה.
 אין לאן להתקדם.
 לפחות פה יש הזדמנויות.
 פה משתתפים בהגרלה לכרטיס כניסה למעלה
 אל הקאנטרי קלאב האקסקלוסיבי.

[שתיקה]

גם אני רוצה דוקטור.
 גם אני רוצה להתהלך בחלוק
 שעשוי משמונה שכבות של ענני כבוד,
 וכתר מאבנים טובות.
 ולשכשך בנהרות של שמן ואפרסמון.
 גם אני רוצה בריכה פרטית
 עם אצות ודגים
 ושישים מלאכי שרת לבנים שיעשו לי מסאז'
 ויאכילו אותי בָּרִי וישקו אותי שרדונה.
 אבל אני לא יודע איך לעשות את זה.

עזור לי, עזור להגיע למעלה.
 זה כל מה שאני רוצה.
 זה לא הרבה.
 ואין לי למי לפנות,
 אני לבד. כל כך לבד. עזור לי.

[שתיקה]

תיגרה : אכן מצב ביש.
 חתניאל : ידעתי שלא תוכל לעזור.
 תיגרה : להגיע לגן עדן זה לא דבר פשוט
 חתניאל : הכול אבוד.
 תיגרה : אך גם את הבלתי אפשרי
 ניתן להפוך לאפשרי
 ולו בעזרת כוח רצון והתמדה
 אם אתה מוכן למשימה
 אז יש פתרון.
 חתניאל : מהו? ספר לי, ספר!
 תיגרה : כל מה שעליך לעשות
 הוא תיקון לנשמה שלך.
 חתניאל : תיקון?
 תיגרה : תיקון.
 חתניאל : אני מסכים אני אתקן הכול.
 כל מה שמקולקל אתקן.
 רק הגד לי, היכן עלי להתחיל.
 תיגרה : אה, נו, זאת כל אחד יודע.
 חתניאל : אני לא יודע.
 תיגרה : עליך למצוא אישה,
 רעייה שתספק את צרכיך
 ואתה תספק את צרכיה.
 ולהקים משפחה.
 חתניאל : משפחה?
 תיגרה : להביא נפש טהורה
 לעולם. נפש זכה
 שלא ראתה עוד רוע
 עולל קטן ורך שכולו טוב.

- חתניאל: זהו? זה לא נשמע הרבה?
 תיגרה: זה קלי קלות. אחת שתיים ואתה למעלה בשמיים.
 חתניאל: ומה אני צריך לעשות, היכן עלי להתחיל?
 תיגרה: ראשית בחתונה.
 חתניאל: עם מי?
 תיגרה: עם בתי.
 חתניאל: בתך? מדוע שתתן לי את בתך?
 תיגרה: כי אותך היא רצתה אז מה אתה אומר?
 חתניאל: ואתה משוכנע שזה יביא אותי למעלה?
 תיגרה: משוכנע, עם כוח רצון והתמדה.
 חתניאל: חתונה, משפחה, ילד.
 תיגרה: זה הסדר.
 חתניאל: אם כך אני מסכים.
 תיגרה: אבל רק דבר אחד.
 חתניאל: הכול.
 תיגרה: עליך להבטיח לי דבר מה.
 חתניאל: כל דבר.
 תיגרה: בל עליך להזכיר מילה מן השיחה שזה עתה שוחחנו. במיוחד לא לבתי.
 חתניאל: כמובן, כמובן.
 תיגרה: כמו כן עליך לעטות מסכה שהרי אין אנו רוצים שהזקנה תחשוב שאתה לא בנה.
 חתניאל: אני מוכן.
 תיגרה: אם כך אחריך לחתונה!
 חתניאל: לחתונה!
 תיגרה: תתקדם, אני כבר בא.

[חתניאל יוצא]

תמונה 11

[תגרה לבדו]

לנוער בימינו יש כאלה שאיפות
 לגן עדן הוא רוצה להגיע. הא!
 העיקר שזה משרת את מטרתי
 שייקח את בתי הרחק ממני.
 מהר ללבוש את מיטב בגדיי ונעליי.
 זה חג של ששון ושמחה.
 אז תתקעו בשופר
 כי זה היום שתיגרה יוצא לפנסיה.

מערכה שנייה

תמונה 12

[לבד.]

תיגרה :

קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה.
 בתי היקרה התחתנה ברוב פאר,
 חתונה אמיתית עם רב מכובד
 כתובה והרבה גפילטע פיש.
 המון גפילטע פיש.
 ים של גפילטע פיש.
 פתאום כרכשתא נשואה.
 מי היה מאמין?
 עיר שלמה הרימה את חתניאל על הידיים.
 הודו לו, כמעט הפכו אותו לקדוש.
 אהה... השלווה, ההרמוניה, זחיחות הנפש.
 מהיום אין דרך חזרה.
 אני רשמית פְּדֻלְעָה.
 הו תראו מי מגיעים הישר מן ירח הדבש.
 כרכשתא וחתניאל זוג משמיים.

תמונה 13

[נכנס חתניאל, סוחב את כרכושתא על ידיו]

חתניאל: הגענו. תרדי.

כרכושתא: עוד שני צעדים.

[פוסע שני צעדים]

כרכושתא: עוד שניים.

חתניאל: אני סוחב אותך כבר יומיים.

כרכושתא: אז מה זה עוד שניים מול יומיים?

[פוסע עוד שניים]

כרכושתא: זהו אהובי. תודה לך.

[חתניאל מוריד את כרכושתא]

תיגרה: מה שלום הזוג המלכותי?

כרכושתא: נפלא, אבא, פשוט נפלא,

המראות שאנו ראינו.

אהוב שלי אל תהיה שמוט,

היה גאה! אתה נשוי לכרכושתא.

תיגרה: יש לי חדשות טובות

קניתי לכם בית קטן. הרחק מכאן.

כרכושתא: בית קטן?

תיגרה: כן.

כרכושתא: למה לא גדול?

תיגרה: הוא די גדול.

כרכושתא: [מסמנת בידיה] בערך בגודל הזה?

תיגרה: קצת יותר גדול.

שיהיה מקום גם לילדים.

כרכושתא: אני מעדיפה ארמון.

תיגרה: בשביל זה מתוקתי צריך ממון.

כרכושתא: לא נורא, נתחיל מקטן ונצמח לגדול.

חתניאל יבנה לי ארמון,

ואני רוצה גן ורדים

שבו יהיו אלפיים פרחים.

חתניאל: הייתי מעדיף סרפדים.

כרכושתא: מה אמרת?

תיגרה : ורדים, הוא אמר ורדים.
 כרכושתא : ואני רוצה חוות ארנבוניס.
 מאוד רוצה, הכי רוצה.
 יותר מארמון, יותר מגן ורדים,
 יותר מהכל -- ארנבוניס יפים.
 תיגרה : הוא יבנה לך חוות ארנבוניס.
 חתניאל : לא. אני לא! לא ארנבוניס.
 יש גבול! אם יהיו לידי ארנבוניס
 אני אוכל אותם אחד אחד!
 בשתי ידי אני אעקור את עיניהם
 ואמלוק את אוזניהם.
 כרכושתא : נכון שהוא גבר!
 טוב, אני הולכת להתאפר,
 המסע הארוך חזרה
 לא מתאים לירוק שבעיניי.
 ואם מישהו ינסה לעצור אותי
 אני אבעט לו בצלעות!

[יוצאת]

תמונה 14

תיגרה : שינוי – שינוי, אבל יש שאריות.
 חתניאל : דוקטור. אני משתגע.
 אני לא מסוגל לסבול אותה.
 תיגרה : זאת חלק מהעסקה.
 כדי להגיע לגן עדן
 עליך להיות בעלה.
 להיות בן זוג של אישה
 זה מטלה לא קלה.
 חתניאל : מי ידע ייסורים כאלה?
 בהתחלה זה היה נסבל,
 היו קללות, מריבות
 היו דרמות הפנימיות
 אבל ברגע שבו שמתתי את הטבעת

פתאום הכול התהפך
 היא החלה לפנטז ולחלום.
 על רקמות, ושملות ורודות.
 על טיולים בטבע, ופיקניקים.
 על אמנות, פתאום היא רוצה לדבר,
 ללמוד להכיר, למצוא מכנה משותף.
 אני לא בנוי לדברים כאלה דוקטור.
 אני בא מתרבות לא מחלומות.

תיגרה : עליך להיות בעל למופת

אם ברצונך לגמור את התיקון.

חתניאל : אני לא יודע כמה עוד אחזיק מעמד.

תיגרה : שקט, הנה היא חוזרת

תחייך ועשה כרצונה

שלרגע אחד לא תתאכזב

כי אז שנינו נאבד הכול!

תמונה 15

כרכושתא : אני לא מרגישה יפה.

זאת כנראה הלחות.

בזמן שהתאפרתי,

הבנתי שחסרות לי שמלות.

חתניאל, סחב אותי

לעיר ונקנה לי שמלות חדשות.

חתניאל : קדימה חסל סדר דיבורים

אנחנו הולכים למיטה!

כרכושתא : למיטה?

חתניאל : אני רוצה ילד!

ילד זכר או בת נקבה!

ואני רוצה עכשיו. עכשיו אני רוצה!

כרכושתא : כל כך מהר? אני...

אני... אני לא יודעת אם אני מוכנה

כבר להקים משפחה.

- אנחנו עוד בקושי מכירים.
 תיגרה : רק הרגע חזרתם מירח הדבש.
 תן לדברים עוד זמן.
 חתניאל : זמן? זמן לא היה חלק מהעסקה.
 כרכושתא : איזו עסקה? על מה הוא מדבר?
 תיגרה : הוא סתם אומר. זאת עגה של גברים
 'עסקה'. מה שהוא מתכוון לומר זה-
 חתניאל : אני רוצה להיכנס למיטה.
 אני רוצה ילד!
 כרכושתא : טוב! נביא ילדים. נביא
 גם ארבעים. מה אכפת לי
 בשביל זה יש גנים ומטפלות
 תיגרה : מהכסף שלי?
 כרכושתא : מהכסף שלך.
 תיגרה : חכו, אל תהיו פזיזים.
 חתניאל : למיטה!
 כרכושתא : תראה אותו, הוא נחוש בדעתו
 הוא כמו מכבש. והוא כל כך רוצה.
 תינוק קטן, בשביל לחבק, ולאהוב
 בשביל ללסף, וללמד אותו ללכת.
 בשביל שיהיה יורש.
 חתניאל : כן, כן, קדימה למיטה!
 להתפשט ולהתעבר.
 כרכושתא : זהו אבא, ממחר אתה סבא.
 אחת שתיים שלוש...
 חתניאל : הופ!
 כרכושתא : אחת שתיים שלוש...
 חתניאל : הופ!

[כרכושתא קופצת על גבו של חתניאל. והם יוצאים. תיגרה לבדו.]

תמונה 16

- תיגרה : אי אפשר שלא לרחם על הבחור.

אבל אם הדרך למעלה הייתה קלה,
 אזי כל אחד מאיתנו
 היה כבר משתין שם בבריכה שלמעלה.
 אם רק היה יודע את האמת
 לא היה ממהר לחדר המשכב
 [מאזין. נראה שהוא מחכה למישהו].
 אוי... הנה... אתה כאן.
 [נראה כאילו הוא מפתה חיה מפוחדת להתקרב]
 ששש... אל תפחד...
 כולם הלכו...
 בוא תתקרב...
 כן, בדיוק ככה עוד קצת...
 הנה... אהה...
 נכון שנעים, נכון? שקט נעים שכמוך...
 יש לך טעם של מרמלאדה.

תמונה 17

[נכנסת זרובביתא במעיל פרווה]

זרובביתא: יוהו! איך מעיל הפרווה החדש שלי?
 תיגרה: לא, תחזור!
 זרובביתא: אל מי אתה מדבר!
 תיגרה: תמיד שהוא מגיע, מישהו בא והורס.
 זרובביתא: אל מי אתה מדבר?
 תיגרה: נמאס לי.
 זרובביתא: מה אתה עושה?
 תיגרה: אני? אני!
 אני נוסע לאפריקה!
 אל השממה! אל המדבר!
 שם יהיה לי שקט!
 זרובביתא: לאפריקה?
 תיגרה: לאוגנדה!

תמונה 18

חתניאל: בוקר איום. בוקר נורא.
הנה כבר שנה עברה
והילד לא מגיע.
ניסינו את כל התנחות
חישבנו תאריכי ביוץ
לפי הירח, השמש
ונדידת הציפורים
אפילו הלכנו למגדת עתידות
אבל היא ראתה רק שחור.
ועכשיו כבר לא עושים את זה יותר.
בהתחלה עשינו כל יום,
לאחר מכן כל יומיים
שהפכו במהרה לפעם בשבועיים
ועכשיו לפעם ב...
ועכשיו הנורא מכל
הלך לו החשק
ובלי חשק לא עומד
וכשלא עומד
הלך הסיכוי
ובלי הסיכוי
מה נשאר?
שום דבר!
להיות תקוע בתוך
הערמת הבשר המיותרת הזאת
ולהביט בחיים עוברים.
אפילו המתים מתלוננים פחות.

תמונה 19

[זרובביתא שוכבת על מיטת שיזוף. כרכשתא נכנסת לבמה.]
כרכשתא: בוקר אור. בוקר טוב. בוקר חדש.

אח! איזה דבר קשה זה להיות נשואה.
 כל היום אני רק מתרוצצת
 המנוי לתיאטרון, וחוג הקריאה,
 קבוצות הדיון ואירועי התרמה
 מנחת התה, לרוץ למסאז'
 שיעור היוגה. משם למכירות סוף עונה
 ואם זה לא מספיק
 נרשמתי גם לחוג קרמיקה.
 להתענג כל היום זו עבודה כל כך קשה.
 העור ממש נהיה חיוור...
 עכשיו אמצע הצהריים.
 יש לי פגישה עם החמה
 קדימה שמש! אין לי זמן!
 הפציעי בחומך
 ועטרי את עורי בצבע הזהב.
 כי כרכושתא רוצה להיות זוהרת!

תמונה 20

[פאזזה. בה כרכושתא מתיישבת על מיטת שיזוף].

כרכושתא : חס.
 זרובביתא : [נוהמת] מממ...
 כרכושתא : השמש... חמה.
 זרובביתא : מממ...
 כרכושתא : חתניאל! יו- הו!
 [חתניאל נכנס]
 כרכושתא : מטרייה... וקוקוס...
 זרובביתא : מממ...
 כרכושתא : מה?
 זרובביתא : מממ... יי... ס!
 כרכושתא : ומים. [מריחה את האוויר] מישהו עושה ברביקיו?
 זרובביתא : [נאנחת] אהה...
 כרכושתא : [לזרובביתא] אולי תורידי את מעיל הפרווה?

זרובביתא : על גופתי המתה!

(פאזזה)

חלום אחד היה לי,

שיהיה לי מעיל פרווה.

כרכושתא : אבל עכשיו קיץ, גברת.

זרובביתא : לא באירופה.

ובפנים אני מרגישה לונדון.

עכשיו תתעסקי בעניינד.

כרכושתא : אז תזוזי קצת. יש לך ריח של עוף צלוי.

תמונה 21

כרכושתא : חתניאל!

חתניאל : מה?

כרכושתא : מהר הולכים לחדר המיטות!

חתניאל : מה למה?

כרכושתא : הולכים לנסות.

חתניאל : אבל החשק?

כרכושתא : אין ברירה,

חתניאל : אבל לא עומד.

כרכושתא : הוא יעמוד כי הוא חייב לעמוד!

חתניאל : מה קרה פתאום?

כרכושתא : חייבים לעשות ילד או ילדה.

חייבים בדחיפות. חייבים עכשיו.

סיפרתי לאבי שאני בהריון.

ואם יגלה את האמת

יהיה פה משבר כלכלי.

אני אהיה מוכרחה לעבוד

להשחיר את הידיים

ולקבל אגורות.

אני לא מוכנה לעבוד.

אני רוצה תזרים מזומנים חופשי

ובטלה גמורה. אחרי למיטה!

תמונה 22

[כרכושתא וחתניאל במשגל]

- כרכושתא : תכניס אותו, מהר.
 חתניאל : הוא לא רוצה.
 כרכושתא : תכריח אותו!
 חתניאל : אבל הלך החשק!
 כרכושתא : יש חשק! יש חשק!
 חתניאל : זה לא עובד!
 כרכושתא : תנסה לבוא בזווית.
 חתניאל : לא נכנס
 כרכושתא : תבוא מהצד.
 חתניאל : זה לא קורה!
 כרכושתא : הוא כבר בפנים?
 חתניאל : אני לא יודע,
 אני לא מרגיש כלום.
 כרכושתא : אני מרגישה משהו,
 מעין דלדול, הופ!
 גלש החוצה.
 חתניאל : הוא ממאן להיכנס.
 כרכושתא : תחשוב חיובי
 נסה שוב.
 חתניאל : לא קל, לא קל!
 כרכושתא : חייבים להצליח!
 חתניאל : אי אפשר.
 כרכושתא : חייבים או שהלכו החסכונויות!
 חתניאל : די ! די! לא יכול, לא יכול!
 אני לא בנוי ללחצים כאלה.
 אבא שלך צדק,
 למטה באמת נופת צופים
 אל מול הגיהינום
 שאתם קוראים לו חיים.
 איך אפשר להצליח בתנאים כאלה?

אני כולי, מעוך, סחוט, שדוד
 לעסת ומצצת ממני
 כל פיסה אפשרית.
 השארת רק את העצמות.
 לא הותרת בי רוח חיים
 תראי אותי כמו עלה נידף ברוח.
 כמו אטרייה סרוחה
 אני קורס תחת הנטל.
 לעבדים יש יותר מנוחה.
 מי זה המפלצת שהגה
 את הרעיון האומלל הזה
 של נישואים. תנו לי דוקרן
 ואעקור את שתי עיניו.
 אקרקף את ראשו,
 ואצרוב את עורו.
 אחתוך את לשונו,
 ואקרע את בטנו...

כרכושתא: איי, נכנס!

חתניאל: אגזור את אצבעותיו.

אמחץ את ליבו,

אנסר את ידיו.

ולבסוף אקבור אותו חי

ואתן לתולעים להעלים אותו מעל פני האדמה

זאת תהיה נקמתני.

זאת תהה דרכי.

אהה!!!

כרכושתא: איי! אני בהריון!

חתניאל: מה? את בטוחה?

כרכושתא: כן. האינטואיציה מדברת בשם עצמה.

חתניאל: אם כך הצלחה.

[מוציא סכין]

כרכושתא: מה אתה עושה.

חתניאל: [מרים את הסכין גבוה באוויר]

הנה ביצעתי את התיקון.

תיקנתי את נשמתי הארורה.
 ביצעתי את מצוות החתונה
 בנית בית והבאתי יצור טהור לעולם.
 עכשיו אני מוכן למנוחת עולם
 נהרות אפרסמון הנה אני בא.

[דוקר את ליבו]

כרכושתא : אבוי! אבוי! הוא מתאבד!

בעלי. הצילו! רופא! רופא!

אבא! אבא!

תיגרה : מה קרה?

חתניאל : איי... זה כואב למות.

זו הרגשה מאוד לא נעימה.

כמו כאב ראש עם סיכה.

כמו כאב שיניים בטעם חלודה.

זהו דוקטור.

השעה הגיעה.

[נופל ומת]

תיגרה : הוא מת!

כרכושתא : לא! לא!

תיגרה : יהיה בסדר אהובתי.

כרכושתא : איך יהיה בסדר,

אין לי שמלה להלוויה.

ועכשיו שחור זה לא באופנה.

מהר חייבת ללכת לשוק

למצוא שמלה.

עכשיו יבואו אנשים לבקר

צריך לארח, לקבל פנים.

למצוא איפור שלא נמרח.

לא רק היה אומר לי, הייתי מתכננת.

כל כך הרבה לעשות

בזמן כל כך קצר!

תמונה 23

[נכנס מלאך ושמו ענניאל.]

ענניאל: שלום.

תיגרה: מי אדוני?

ענניאל: ענניאל שמי.

ובאמתחתי מכתב רשום

לאחד חתניאל.

כרכושתא: מכתבים בזמן שאנחנו באבל?!

ענניאל: כן.

כרכושתא: זה בטח הכרטיסים לתיאטרון.

תן לי אותם.

ענניאל: לא, גבירתי, זה מיועד לאדון חתניאל

או בשמו המלא בומדי דמנא אנוך אלפי אמוך פטרופי גמתי נרנתק

פרוכה אקילאה תרקוניה פרוק סחרורא אתנני גילאן תקת אשמי

גירשום פילדה דיגל

כרכושתא: אני לא מבינה טורקית. תן לי את הכרטיסים. אולי הוא מת אבל

תיאטרון חייבים לראות.

ענניאל: לא.

כרכושתא: תן לי אותם.

ענניאל: לא.

כרכושתא: לא אומרים לא לכרכושתא!

ענניאל: לא.

כרכושתא: לא אומרים לא ל—

ענניאל: לא.

כרכושתא: לא אומרים—

ענניאל: לא.

כרכושתא: לא—

ענניאל: לא.

כרכושתא: אבא תגיד משהו!

תיגרה: אדוני היקר, היא בהריון,

אני מבקש ממך אל תלחיץ את הילדה.

מה אתה אומר, בשביל שלום בית

ועובר תקיין, תעשה טובה?

ענניאל: לא. המכתב מיועד לחתניאל או בשמו המלא.-

כרכושתא: אל תתחיל שוב עם הטורקית!

תיגרה: הנה הוא כאן.

גופתו מוטלת אל מול עיניך.

ענניאל: אה. אוקי. אפשר להרים!

[קרה אור מופיעה על חתניאל והוא מתרומם באיטיות לצלילי המוזיקה.]

ענניאל: בבקשה. [מגיש לו את המכתב] תחתום כאן.

[חתניאל חותם על הניירות שמגיש לו ענניאל. נשמעת מוסיקה שמימית, חתניאל מחייך, עוצם את

עיניו. גופו נופל לקרקע. המוסיקה נעלמת. שתיקה.]

כרכושתא: מה קרה?

תיגרה: אני לא יודע.

[מרים את המכתב וקורא]

אדון יקר. אנו מברכים אותך על מצוותך, פרו ורבו, ואנו מקנים לך

כרטיס כניסה בודד לבריכות עדן. בחסות מפעלי עקיבא. סע ברכה,

ונתראה בקרוב... [שתיקה] לא טוב.

ענניאל: ברשותכם אני הולך.

כרכושתא: אתה! אתה שהרסת את חיי...

ענניאל: גבירתי, אני רק השליח!

זה בינך לבין בורא עולם.

כרכושתא: מהר החזר את המצב לקדמותו.

[מנערת את ענניאל]

ענניאל: לא יכול ולא רוצה.

תעזבי אותי בהמה!

יש לי דברים טובים יותר לעשות.

הצ'ופצ'יק שלי לא ראה אישה

כבר חמש מאות שנה.

ולכן תסלחו לי

יש לי פגישה עם זונה. [יוצא]

[רפליקה : יש פה דוב]

מערכה שלישית

תמונה 24

[תגרה לבדו]

תיגרה : אוי, אבוי, משבר איום, אסון.
 הטובות באות לעולם טיפין-טיפין.
 אבל האסונות, כמעין מתגבר.
 מוכרח למצוא פתרון ובמהרה
 או שכרכושתא לנצח נשארתי תקועה

[מתפלל בכל כוחו]

הו, אדוני,
 מלך מלכי המלכים
 עשה בכוחך ופתור לי
 את התסבוכת
 ואקריב למענך כל שתבקש.

תמונה 25

[ענניאל נכנס לבמה]

ענניאל : אדון דוקטור, אדון דוקטור.
 אני חייב עזרה. קרה אסון עולמי,
 קטסטרופה. יש לי שבר כלי.
 תיגרה : מה קרה?
 ענניאל : אז ככה :
 אחרי חמש מאות שנה של עבודה רצופה
 קיבלתי יום אחד של חופש כאן על האדמה.
 אז חשבתי למה לא, אני גבר,
 כוחי עוד במותניי,
 כל מה שאני רוצה זה מגע אישה.
 אז קבעתי אצל הזונה המשובחת ביותר,
 לוקחת הרבה בשביל כמה דקות
 ואוי ואבוי קרה אסון.
 הצופצ'יק שלי לא מזדקף.

- אני חשבתי זה לא ייתכן.
ניסינו בכל מיני דרכים
אבל שום דבר,
הוא משפיל מבט ואינו מתרומם.
והזמן מתקתק ונשארו לי כמה דקות להיכנס ולצאת.
עזור לי דוקטור תן לי תרופה,
מילה, עזרה - איך להעמיד את האטרייה.
תיגרה : מה תיתן לי בתמורה?
ענניאל : מה שתרצה, הכול,
אבל מהר אין לי זמן.
היא עסוקה,
יש לה תור מפה ועד להודעה חדשה.
תיגרה : הכול?
ענניאל : כן, הכול, מה שתרצה.
תיגרה : אתה נשבע.
ענניאל : כן נשבע, נשבע!
תיגרה : מצוין, אז דבר ראשון התשלום ואז העבודה.
ענניאל : מה שתרצה, אני מלאך,
יכול אני לתת לך ברכות, חיי בריאות,
הגנה מרוחות רעות.
תיגרה : עזוב אותי משטויות.
אני רוצה כרטיס הלוך חזור לגן עדן.
ענניאל : גן עדן, זה בלתי אפשרי.
תיגרה : בלתי אפשרי לא נמצא במילוני.
ענניאל : אי אפשר לבחור בבלתי אפשרי,
אפשר רק לרצות, כמו לא למות.
תיגרה : אני יכול מה שאני רוצה.
אין דבר בלתי אפשרי בעולמי.
ענניאל : אבל אתה בן תמותה.
איני יכול לעזור לך.
תיגרה : אז אני מבטל את העסקה.
ענניאל : לא. אנחנו מוכרחים למצוא פיתרון.
תיגרה : אני רוצה את השקט הנפלא,
אני רוצה את אוגנדה.

אני רוצה את בתי מאושרת ומחוץ לביתי.
אני רוצה למצוא את, איך קוראים לו...
ענניאל : שמו המלא הוא בּוּמְדִי דְמְנָא אָנוּךְ...
תיגרה : ...שבּוּמְדִי שיחזור לגופו של הנער
ויהיה אביו של נכדי.
ענניאל : זה הרבה בעיות.
הוא זכה למקום מבטחים בגן עדן
יהיה קשה לשכנע אותו לחזור לארץ.
יש מעטים מאוד שזכו להגיע לשם
והם בדרך כלל מסרבים לחזור חזרה.
תיגרה : חייבת להיות איזו שגיאה בחוק.
איזו טעות ברישומים.
אחרי הכול הוא שד
אני משוכנע שבמבט מדוקדק
נגלה שמישהו שם למעלה עשה טעות.
אם זה קורה במפקד אוכלוסין,
זה גם קורה גם בשמיים.
ענניאל : אם כך יש אולי חצי פיתרון.
תיגרה : דבר.
ענניאל : אני אבדוק ברישומים שנעשו למעלה
ואם אכן נעשתה טעות אודיע לרשויות.
תיגרה : אתה תמצא טעות.
ענניאל : אני מה?
תיגרה : תמצא טעות! איזה פספוס,
ענניאל : אני לא יכול לשנות את הרשימות.
תיגרה : לא יכול זה לא רוצה.
ענניאל : אמרתי שיש לי חצי פתרון.
תיגרה : חצי פיתרון, חצי זקפה,
פתרון מלא זקפה מלאה.
אתה תבחר.
אחרי הכול, נשבעת לעשות למעני הכול.
ואם אינני טועה, בספרים כתוב
שאם מלאך מפר שבועה מיד הסירחון עולה בו,

וכנפיו נקצצות והוא יורד במעלית אקספרס למטה
 או שהשמועה לא נכונה?
 ענניאל: נכון נשבעתי. והכול בגלל זונה.
 עובר אני גיהינום כדי להכניס את הציופצייק לשער גן עדן.
 תיגרה: אם כך עשינו עסקה.
 ענניאל: בסדר, בסדר.
 עכשיו מהר דוקטור.
 אין לי עוד הרבה דקות.
 תיגרה: אם כך הסתובב הפשל מכנסיך.
 [ענניאל מסובב גבו לקהל ומפשיל מכנסיו]
 תיגרה: [מוציא אבקות מכיס מעילו ומלחש]
 משביע אני עליכם מלאכי מרוצה
 פקזול, אזול ונזול
 הרצים בין הכוכבים
 שתאזרו כוח וחיל את הניווכוס של...
 ענניאל: ענניאל.
 תיגרה: ענניאל. והמריצו את דמו,
 והרימו את דגלו
 ולא תכשילו
 ויהיה עומדו
 ומבטו נשוא מעלה
 ומבורך במעוני שמיים.
 ברוך אונו בגבורתו
 ומבורך זכרו בתפארת עוזו.
 אמן!
 סיימנו.
 ענניאל: אבל הוא לא עומד.
 תיגרה: אני לא קוסם.
 לזה דרושה מגע אישה.
 אבל אל דאגה,
 ברגע שהיא רק תנשוף עליו
 יזדקף האומלל בקול תרועה.
 ענניאל: תודה רבה, אדון דוקטור. תודה רבה.
 תיגרה: והתשלום?

ענניאל : הדבר חתום וסגור.
[יוצא]

תמונה 26

[תיגרה מתקרב לחתניאל שמתעורר.]

תיגרה : חזרת

[חתניאל מתעורר בבת אחת.]

חתניאל : מה זה? חזרתי לחיים?

למה? למה? למה חזרתי לחיים.

תיגרה : אני לא יודע.

חתניאל : אוי, המוות, המוות

כל כך נפלא, כל כל נעים.

קיבלתי איגלו פרטי עשוי זהב,

בריכה עם מפלים, ומלאכי שרת

הביאו לי ענבים ושמפניה מובחרת.

כל מה שרציתי קיבלתי.

איזה קאנטרי, איזה קלאב.

והשקט, איזה שקט.

תיגרה : תאר לי את השקט! קדימה, תאר!

חתניאל : כל כך שקט שם, אדון דוקטור,

שאתה שומע את השיער שלך צומח.

תיגרה : באמת?!

חתניאל : ועכשיו לחזור לחיים, טפו.

אני יורק על נשמת אפי.

אוי, המוות הקשום, המוות הנפלא

בוא ועטוף אותי בחיבוקך הקר.

החיים הם חיקוי עלוב למוות, דוקטור.

על האדמה אנחנו בסך הכול רימות

במוות אנחנו אריות.

אני רוצה לחזור למוות שלי.

אני דורש לחזור למוות שלי!

תיגרה : אתה לא יכול לחזור.

חתניאל : מה זאת אומרת לא יכול לחזור.

למות זה קל, לחיות זה הגיהנום.
 תיגרה : חזרת לחיים,
 חזרת לחובות שלך.
 חתניאל : חובות שלי?
 תיגרה : לכרכושתא בתי!
 חתניאל : אתה החזרת אותי לכאן
 תיגרה : לא השארת לי ברירה.
 חתניאל : היה לנו הסכם!
 תיגרה : ואני מילאתי את חלקי, הגעת לגן עדן, לא?
 חתניאל : כן, אבל-
 תיגרה : אין אבל! אתה נשבעת לה אמונים
 שתיקח אותה ממני לנצח נצחים!
 חתניאל : מה?
 תיגרה : אתה התחתנת איתה,
 אתה צריך לסבול אותה.
 לא אני, אתה!
 זה היה ההסכם.
 חתניאל : מה?
 תיגרה : אני רוצה קצת שקט!
 זה כל מה שאני רוצה!
 כל אחד קיבל כאן
 את מה שהוא רוצה
 חוץ מתגרה המסכן
 שעומד ומנסה ומקשיב
 ובוהה אבל לא מצליח
 לא מצליח לקבל קצת שקט!
 חתניאל : רימית אותי,
 רצית להרוס לי את החיים
 ועכשיו הרסת לי את המוות.
 בשביל שאתה תוכל לשבת רגל על רגל?
 תיגרה : מי היה בגן עדן?
 אתה או אני?
 מי קיבל את השקט השמימי.
 מי קיבל איגלו פרטי

ומלאכים שמלטפים לך את כפות הרגליים?

אתה יודע כמה זמן אני מחכה לשקט!

ואתה מעז להתחצף!

גם אני רוצה! גם אני רוצה!

חתיניאל: אני רוצה למות!

תיגרה: אין למות, יש כרכושתא!

חתיניאל: הרוג אותי דוקטור!

אל תשאיר אותי בחיים

אני לא אסבול את זה.

הרוג אותי, או שאהרוג אותך.

אתה היחיד שיכול לעשות את זה!

תיגרה: נכון אני היחיד שיכול לעשות את זה

אבל אני לא רוצה לעשות את זה.

חתיניאל: הרוג אותי!

תיגרה: לא!

חתיניאל: אל תלך!

תיגרה: אני הולך!

חתיניאל: אתה לא יכול להשאיר אותי בחיים.

תיגרה: זאת הבעיה שלך!

חתיניאל: עצור!

[חתיניאל תופס את תגרה. ומנער אותו]

חתיניאל: הרוג אותי, תרצח אותי! תחנוק אותי!

שחרר אותי! רוצה למות, רוצה למות!!!

תיגרה: לא!

חתיניאל: אני לא יכול להישאר בחיים הנוראיים האלה!

תיגרה: על גופתי המתה.

חתיניאל: לא! מהיום תגרה הוא לא סמרטוט!

[חתיניאל הורג את תיגרה. פאזזה]

דוקטור? דוקטור? הוא מת!

מת?!

הו, ארור, אתה, בן של קולסיאום מלא זונות

מי נתן לך את הזכות למות.

ולי להשאיר בחיים.

לא אתן לזה להיות, לא אתן לך לקחת לי את האיגלו.

[לוקח סכין, ומקרב אותו לליבו]

פעם אחרונה זה כאב.

כאב ממש.

פתאום ברח האומץ למות.

כאילו הגוף נלחם לחיות.

די גוף, גוש בשר.

הגיע הזמן להיות

אוכל לתולעים.

טוב, לשחוק שיניים

ולספור עד שלוש.

אחת...שתיים... שלוש...

[דוקר]

הנה אני בא אור במנהרה

מלאכים הכינו את הכלים

נגנו, נגנו, כאילו אין מחר.

רגע! לא כואב, זה לא כואב.

מה זה? איפה המלאכים?

אין מלאכים.

הדם, לא יורד דם.

מה זה? ממתי לא כואב ולא מתים.

הו, לא! לא! לא ייתכן. החזירו

אותי לחיים בלי אפשרות למות.

לעד אשאר כאן,

ואראה איך אחרים מתים ונהנים.

אני חי! אני חי! לא!!!

הנה כרכשותא באה,

מה לעשות?! מה לעשות?!

אני יודע, אעבור למחזה אחר

של מחזאי טוב יותר

ושם אולי אמצא דרך למות

בשיקוי, או בתרופה,

העיקר לא לחיות

אדמטס הנה אני בא!

מוכן אני למות למענד.

תמונה 27

[כרכושתא חוזרת לובשת שמלת לוויית מפוארת].

כרכושתא : אבא! אבא! תראה מה קניתי

נכון שזה מהמם? נכון שאני האלמנה
שבאלמנות.

אבא! אבא! אתה ישן? אני מהממת ואתה ישן?

קום עכשיו! קום, אני דורשת!

כרכושתא מצווה, קום!

[פאזזה]

אבא שלי! אתה מת? הוא מת!

איך אתה מעז למות עכשיו,

יש עוד כל כך הרבה שכרכושתא רוצה!

עוד מעט יהיה לך נכד

אתה לא יכול להשאיר אותנו ככה לבד.

אם אתה מת, אז אין ברירה,

אני דורשת הפלה!

[פאזזה]

אוי לא! אוי לא!

אתה הרופא היחיד בכל הסביבה!

אני לא יכולה להיות תקועה עם העולל.

הוא ירצה לינוק ויהרוס את שדי

הוא יבכה כל שלוש שעות

הוא ייקח לי את שנת היופי שלי

וכל הזמן ירצה עוד ועוד ועוד.

ואז הוא יגדל ויעשה לי בושות

וכל הזמן יהיו עוד דרישות

ולבסוף הוא ימרוד ויתנהג בחוצפה

וזה מותר רק לי רק לכרכושתא.

או לא, הנה הלכו הנעורים, הלך החופש!

עצרו את הזקנה!

להיות אימא זו קללה כה גדולה.

אוי אלוהים

מי ברא את הדבר הנורא הזה - ילדים!
אני לא רוצה, אני לא רוצה!

[בוכה]

כרכושתא כבר לא אחת ויחידה.

[יוצאת ממררת בבכי.]

תמונה 28

[פנס בודד מאיר על תיגרה]

תיגרה : הלו יש פה מישהו...

הלו? מישהו? איפה אני?

אני מת או חי?

מה זה המקום הזה?

זה לא גיהינום כי אני לא שומע אנשים צורחים

וזה לא גן עדן כי אין פה מים זורמים.

[לפתע נופל מלמעלה מכתב. תיגרה פותח אותו וקורא:]

"אדון או גברת נכבדים.

אתם מתים.

אנו מברכים אתכם בהגיעכם ללימבו.

המקום הקטן בין שם לכאן.

שהיה נצחית נעימה."

הלו, מישהו שומע אותי...

אני לבד. בלי אף אחד.

רק אני... תקוע בשום מקום!

אוי ואבוי, הו אל רחום וחנון,

איפה תקעת אותי?

בין לא כלום לשום דבר.

אוי תיגרה, תיגרה המסכן. [בוכה]

מי זה שם? מי פה מתקרב?

[מדבר לדמות בלתי נראית]

שלום, אני תיגרה, מי אתה?

השקט הנצחי.

אתה אחיו הגדול של השקט הנפלא,

אני מבין. שלום לך.

כן אתה יכול להתקרב.

בוא אל תפחד, אני חבר.
 אחיך ואני חברים משכבר הימים.
 אתה יכול להישאר.

[שתיקה]

זה נעים. זאת תחושה טובה.
 אני מרגיש שזו תחילתה של ידידות נפלאה...
 אה כן, כן אני מצטער.
 כמה שאני מדבר.
 אני רק אסתום את הפה שלי...
 ברשותך כמובן.

[תיגרה מחייך חיוך של שלוה עוצם עיניו ומתרווח. לפתע נשמע קולה של זרובביתא.

זרובביתא: יוהו!

[האור יורד.]

סוף